



Cirmi

az éjszakában



Holly Webb

HOLLY WEBB

CIRMI
AZ ÉJSZAKÁBAN



Sophy Williams rajzaival

Második kiadás

Könyvmolyképző Kiadó

Szeged, 2012

Tomnak

Első fejezet



– Jasmine! Csipkedd magad! Elkésel az iskolából! – Jasmine édesanyja az órájára pillantott, aztán a lányához hasonló egyenruhát viselő gyerekekre, akik az utca végén özönlöttek az iskola felé.

Jasmine felnézett.

– Ó, csak épp üdvözöltem Tigrist, anya!

A kerítésen üldögélő narancsszínű cirmos megbillentette a fejét, hogy Jasmine megvakargathassa a füle tövét. Aztán felállt, és odahajolt, hogy a fejével megbökhesse a kislány állát. Jasmine rengeteg könnyvet olvasott macskákról, és tudta, hogy Tigris nem

csak kedveskedik, hanem hozzádörzsöli a szagmirigyeket. De azért persze kedves! Az utca valamennyi macskája rajongott Jasmine-ért – ezért történt, hogy reggelente gyakran majdnem elkésett az iskolából.

– Jasmine, már tíz perce elindultunk, és még a szomszéd házhoz se értünk! – sóhajtott anya. – El fogsz késni!

– Bocs, anya! – mosolygott édesanyjára Jasmine. – Szaladjunk!

Felkapta az iskolatáskáját, de mindjárt megtorpant.

– Anya! Odanézz! A szomszédék ablakába! – mutatott a kert végébe.

– Nini, egy kiscica!

– Anya! Egy *meseszép* kiscica! Tudtad, hogy az új szomszédoknak van egy kiscicájuk?

A cica parányi volt, a párkány közepén ücsörgött, és a jókora ablak mögött még kisebbnek tűnt. Épp csak annyi látszott, hogy gyönyörű barna cirmos bundája van.



– Nem tudtam – válaszolt anya, és erélyesebben húzta magával a kislányát. Jasmine hátra-hátrafordult, úgy bámulta a kiscicát, aki visszabámult rá. – Tudod, hogy épp csak üdvözöltük őket, amikor kirakodtak.

– Szegény kis cicalány! Biztos itt hagyják egyedül, amikor elmennek dolgozni – szomorkodott Jasmine.

– Ejnye, kislányom! A cicák szívesen maradnak egyedül – nevetett édesanya. – És különben is,

honnan tudod, hogy lánycica? Éppenséggel kandúr is lehet.

– Egész biztosan lánycica! – erősködött Jasmine.
– És igenis a cicák se szívesen maradnak egyedül, különösen ha még ilyen kicsik!

– Majd biztosan játszanak veled, amikor hazajönnek – vigasztalta anya. – De most futás!



Jasmine nem tévedett – a cica valóban lánycica volt. Jasmine édesanyja meghívta kávéra Helent, az új szomszédasszonyt, és mindent megtudott a gyönyörű cicáról.

– Cirmi a neve – mesélte Jasmine a legjobb barát-nőjének, Larának, amikor együtt ballagtak hazafelé az iskolából. – Olyan aranyos, cirmos a bundája; még soha ilyen szép cicát nem láttam! – Jasmine felsóhajtott. – Épp ilyen cicáról álmodom, tudod, milyen régen szeretnék már egy cicát!

– Milyen szerencsés vagy, hogy ott lakik a szomszédotokban! Biztosan átmegy majd a kertetekbe – irigykedett Lara. – Mennyi idős lehet?

– Majdnem három hónapos. Egy barátnőjük cicájának kicsinyei születtek, tőle kapták. Attól féltek, hogy talán megviseli a költözködés, de láthatólag nem bánja. Csak éppen szeretne már kijutni a kertbe!

– És miért nem engedik ki? – tudakolta Lara.

– Előbb be kell oltatni. Az még néhány hét – magyarázta Jasmine. – Na szia, holnap találkozunk! – szólt, és belépett a kapujukon.



A következő hetekben ahányszor csak elment a szomszéd ház előtt, Jasmine mindig figyelte, ott van-e Cirmi, és ha meglátta, integetett neki. Az ablakpárkányon üldögélő cica néha felállt a hátsó lábára, és reménykedve kaparászott az üvegen. Szeretett volna kijutni, hogy Jasmine megsimogathassa. Jasmine is erre vágyott.



Cirmi cica megmosakodott, és figyelmesen nézett körül a kertben. Még szokatlan volt, hogy kint lehet. Első alkalommal hagyták magára a gazdái a házban, és kinyitották a macskaajtót. A hétvégén néhányszor kiengedték a kertbe, de nagy tál macskaínyencséget tettek az ajtóba, hogy a cica biztosan visszatérjen. De még mennyire hogy visszatért! Cirmi szerette a házat, a kosarát, a tálkáit – és a gazdáit. A felfedezőút érdekes kaland, de nem több.

A kert végébe tartott. Lenyűgözték a túskebokrok, a közöttük rejtőző sok fészek, alagút, búvóhely. Amikor végzett a vizsgálattal és előveckelődött, izgatottan csillogott a szeme. Nyalogatta a szája szélét, megpróbált szabadulni a bogár szokatlan ízétől. A bogarak ízletesnek látszanak, olyanok, mint valami mozgó macskaeledel, de az ízük nem valami finom.

Cirmi letelepedett az ösvény közepén, lehunyta a szemét, élvezte a bundáját melegítő kellemes őszi napfényt. Aztán felállt, és meghempergőzött egy halom avarban. Amikor ezt a játékot is elunta, kinyújtotta előbb

az elülső, aztán a hátsó mancsait, és körülnézett valami újabb tennivaló után.



Jasmine boldog, amikor a szomszédok megkérlik, gondoskodják a cicájukról, míg ők elutaznak karácsonyra. Most végre az egész szünidejét a gyönyörű Cirmivel töltheti!

Cirmi szeret Jasmine-nel játszani, és a kislány meg a cica hamarosan elválaszthatatlanok lesznek. Csakhogy Jasmine nem sejtí, hogy Cirmi titkot őriz. Akármilyen hideg és sötét van odakint, eljött az ideje, hogy Cirmi elhagyja Jasmine-t meg a meleg, biztonságos otthont, és bűvőhelyet keressen.

De vajon hová mehetett?

Sophy Williams
illusztrációival

Hatéves kortól ajánljuk!

1 499 Ft

ISBN 978 963 245 293 7



9 789632 452937

 **Könyvmolyképző Kiadó**